

Αγωνιζόμαστε, συμμετέχουμε, ψηφίζουμε
την πατριωτική, αντιφασιστική, διεθνιστική, αντιρατσιστική, ενωτική

ΑΝΤικαπιταλιστική **ΑΡ**ιστερή **ΣΥ**νεργασία για την **Α**νατροπή
**ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ,
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2019**

Ως **ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΙ** συμμετέχουμε στην **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και εκφράζουμε το
ρεύμα της **Αντικαπιταλιστικής Ριζοσπαστικής Οικολογίας**. Οι φετινές ευρωεκλογές
συμπίπτουν με τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυσή μας το 1989.

Η πρώτη δεκαετία (1989-1999) ήταν η περίοδος των
αυτόνομων συμμετοχών στις εθνικές βουλευτικές
εκλογές και στις ευρωεκλογές.

Η δεύτερη δεκαετία (1999-2009) ήταν η περίοδος της μετωπικής πολιτικής δράσης και της
συνεργασίας με το ΜΕΡΑ.

Και η τρίτη (2009-2019) αυτή που διανύουμε συνεργαζόμενοι με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ποιο είναι το πραγματικό πρόσωπο της ΕΕ;

Πρώτα απ' όλα είναι αναγκαίο να τονιστεί ότι η ΕΕ, με πυρήνα τους θεσμούς της
και τις συνθήκες της (Μάαστριχτ, Άμστερνταμ, Νίκαιας, Λισσαβώνας, Λευκή
Βίβλος, Ευρωσύνταγμα) δεν ελέγχεται από τους λαούς, αλλά από τους τραπεζίτες,
τους βιομηχάνους και τους μεγάλους αγροτοεπιχειρηματίες.

Αυτοί έχουν ωφεληθεί από τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών και τις επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων (γάλα, βούτυρο κ.α). **Αυτοί καθορίζουν τις τιμές τους.**

Οι δύο από τους τρεις δανειστές μας, δηλαδή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ) είναι όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτοί είναι που μαζί με το ΔΝΤ μας επέβαλαν τα μνημόνια της φτώχειας. Δεν είναι ένας οργανισμός αλληλεγγύης στους φτωχούς και εκμεταλλευόμενους. Δεν είναι το «σπίτι των λαών». Είναι η σύγχρονη «Ιερή Συμμαχία».

Πρέπει να σύρουμε το πέπλο της σιωπής που έχουν υψώσει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η αποπροσανατολιστική προπαγάνδα του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου γύρω από την ΕΕ και την ευρωζώνη και να αποκαλύψουμε ότι:

- **Οι θεσμοί της ΕΕ αντανakλούν τη θέληση και τα συμφέροντα των πολυεθνικών, των χρηματιστηρίων και των κυβερνήσεων της ΕΕ και θεμελιώνονται πάνω στο δραστικό περιορισμό της λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών, καθώς και των εργατικών, κοινωνικών και δημοκρατικών κατακτήσεων των ευρωπαϊκών λαών. Θωρακίζονται και διαπνέονται από την ιδεολογία της λεγόμενης «οικονομίας της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό».**

- **Οι τέσσερις βασικές ελευθερίες του ευρωπαϊκού νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή η ελεύθερη διακίνηση αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίων και ανθρώπων, διακηρύσσονται ως ο νέος «μωσαϊκός νόμος».** Ταυτόχρονα, έχουν θεσμοθετηθεί: η εδραίωση ενός απρόσιτου, ολιγαρχικού και γραφειοκρατικού μοντέλου διακυβέρνησης των χωρών της ΕΕ, η διεύρυνση των σχέσεων ανισοτιμίας μεταξύ των κρατών μελών υπέρ των ισχυρών χωρών, η υποχώρηση του εθνικού δικαίου έναντι του κοινοτικού και η μετατροπή των εθνικών κοινοβουλίων σε διακοσμητικά όργανα, που... απλώς ενημερώνονται και εκφράζουν τη γνώμη τους!

- Τα όργανα νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας στην ΕΕ, μόνον κατ' όνομα είναι δημοκρατικά. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η περιβόητη Κομισιόν, αναγορεύεται σε υπέρτατο και ανεξέλεγκτο αφέντη διακυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνάμα σε κύρια πηγή νομοθετικής εξουσίας, αφού, εκτός εξαιρέσεων, το αποκλειστικό δικαίωμα εισαγωγής νομοθετημάτων για ψήφιση ασκείται μόνο από την Κομισιόν! Ούτε το Ευρωκοινοβούλιο, ούτε ομάδες κρατών ή εθνικών κοινοβουλίων έχουν ισοδύναμο έστω δικαίωμα! Καταργείται η διάκριση της νομοθετικής εξουσίας από την εκτελεστική, η οποία στην πράξη αναλαμβάνει δικαιοδοσίες απόλυτου νομοθέτη.

Στις 6-4-2014 ο πρώην υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας είχε δηλώσει ότι «η Κομισιόν είναι εντελώς άχρηστη στο ζήτημα της ανάπτυξης»!!

- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) έχει μετατραπεί σε νομοθετική καρικατούρα και σε υποχείριο της εκτελεστικής εξουσίας.
- Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) είναι ένα ακόμη όργανο με απόλυτες εξουσίες, που ασκεί τη νομισματική πολιτική χωρίς το δημοκρατικό και πολιτικό έλεγχο των οργάνων της ΕΕ και υπεράνω όλων των εθνικών κυβερνήσεων.
- Έχει θεσπιστεί η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ), στην προοπτική της κοινής άμυνας, η οποία εναρμονίζεται πλήρως με την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ “του διαρκούς και προληπτικού πολέμου”, με τον ευρωαντλαντικό άξονα και το ΝΑΤΟ. Στα πλαίσια αυτά, είναι εντελώς φυσιολογική η άρνηση της ΕΕ να εμφανιστεί ως εγγυήτρια της εδαφικής ακεραιότητας και της ανεξαρτησίας των χωρών που τη συναποτελούν. Η κατεχόμενη Κύπρος αποτελεί απόδειξη.

Απεναντίας, διακηρύσσονται ανοιχτά η επιθετική διάσταση της εξωτερικής πολιτικής της, “η αποστολή μη στρατιωτικών και στρατιωτικών δυνάμεων” έξω από τα σύνορα της ΕΕ, στο όνομα της “ειρήνης, της πρόληψης συγκρούσεων και της ενίσχυσης της διεθνούς ασφάλειας”.

- Στο όνομα των αγορών η ΕΕ προωθεί τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, δηλαδή τα γνωστά μας μεταλλαγμένα προϊόντα, τα τρόφιμα των πολυεθνικών εταιριών και τη συγκέντρωση της γης στους αγροτοεπιχειρηματίες. Καταστρέφεται έτσι ανεπανόρθωτα η φύση και το περιβάλλον και υποβαθμίζεται η ποιότητα της ζωής μας.

Ωφέλησε τον ελληνικό λαό η συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ και την Ευρωζώνη;

Η απάντηση είναι σαφώς αρνητική, διότι η ΕΕ με τα όργανά της:

Διέλυσε τις εργασιακές σχέσεις. εντατικοποίησε την εκμετάλλευση των εργαζομένων και μετέτρεψε τη σταθερή εργασία στη λεγόμενη «απασχολησιμότητα» με την εφαρμογή των ελαστικών μορφών εργασίας (π.χ. τετράωρη απασχόληση, μείωση μισθών και ημερομισθίων, ανεξέλεγκτες απολύσεις, μη αναγνώριση τριετιών, μη καταβολή επιδομάτων σε όλους τους ανέργους, υπονόμηση απεργιών, ενίσχυση επιχειρηματικών συμφερόντων, μείωση εργοδοτικών εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία, ανασφάλεια στις συνθήκες εργασίας,

κατάργηση κοινωνικών παροχών, μείωση συντάξεων κ.α), με αποτέλεσμα να υπάρχουν, σήμερα, σχεδόν 1.000.000 άνεργοι!!

Επιδιώκει με τη στρατηγική της λεγόμενης «απελευθέρωσης των αγορών» να κλείνουν ή να εγκαθίστανται σε άλλες χώρες εθνικές βιομηχανίες ή να πωλούνται αντί ευτελούς και βραχυπρόθεσμου οφέλους (το οποίο και αυτό θα καταλήξει στα ταμεία των δανειστών για την πληρωμή των δόσεων του δημόσιου χρέους) άλλες επιχειρήσεις.

Επέβαλε τα μνημόνια της φτώχειας, το λεγόμενο PSI (με το οποίο έχασαν τις αποταμιεύσεις τους χιλιάδες κάτοχοι ομολόγων παρόλο που είχαν την εγγύηση του Ελληνικού Δημόσιου και τα αποθεματικά τους ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία, πανεπιστήμια κ.α.), καθώς και το καθεστώς «αυξημένης εποπτείας» υπό το οποίο θα βρίσκεται η Ελλάδα μέχρις ότου εξοφλήσει το 75% των δανείων της! Δηλαδή η μνημονιακή πολιτική αποκτά θεσμικό χαρακτήρα και ταυτόχρονα χρονική διάρκεια μισού αιώνα!

Κι αν ακόμη απεγκλωβιστούμε από τους μηχανισμούς χρηματοδότησης των ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ, θα πέσουμε στα νύχια των λεγόμενων αγορών, δηλαδή των διεθνών ιδιωτικών τραπεζών. Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη. Οι κεντρικές τράπεζες ανά τον κόσμο, έχουν δημιουργήσει, σήμερα, το λεγόμενο «περιβάλλον φθηνού χρήματος» που ευνοεί το δανεισμό χωρών και γενικά την πιστωτική επέκταση προς κάθε κατεύθυνση. Αυτό, όμως, θα οδηγήσει την Ελλάδα στην παγίδα του υπερδανεισμού.

Οι κυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ πανηγυρίζουν γιατί δανείστηκαν λίγα δισεκατομμύρια ευρώ από τις αγορές, ενώ θα έπρεπε να πανηγυρίζουν εάν υπήρχε ανάπτυξη. Αυτή όμως δεν υπάρχει. Με το νέο δανεισμό έπεσαν πάλι στην πρώτη παγίδα των αγορών. Με δανεικά όμως δε γίνεται ανάπτυξη. Έτσι δεν θα επιτευχθεί ποτέ ο στόχος της μείωσης του δημόσιου χρέους που επιδιώκει η κυβέρνηση των κεφαλαιοκρατών.

Η υποκριτική ευαισθησία της ΕΕ για το Περιβάλλον

Στην ελληνική κοινή γνώμη υπάρχει η εσφαλμένη εντύπωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) προστατεύει με την πολιτική της το Περιβάλλον, καθώς και ότι είναι πιο φιλική προς αυτό σε σύγκριση με τις σκληρές, σε οικολογικά θέματα, ΗΠΑ.

Αυτό είναι το λεγόμενο «πράσινο χαρτί» της ΕΕ, το οποίο αποτελεί ένα από τα βασικά όπλα της στη διαδικασία της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής ολοκλήρωσης.

Όπως στο θέμα του πολέμου, ο ηγεμονικός άξονας της ΕΕ εμφανίζεται «φιλειρηνικός» -

απέναντι στην πολεμοχαρή Ουάσιγκτον- έτσι και στο περιβάλλον, η Ευρωπαϊκή Ένωση εμφανίζεται δήθεν φιλική, συγκρινόμενη με τις ΗΠΑ, που σαμποτάρουν ακόμα και αυτό το πρωτόκολλο του Κιότο. Σίγουρα, ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός, ο οποίος βρίσκεται σε δυσχερέστερη θέση από τον αμερικανικό όσον αφορά στην εξερεύνηση ενεργειακών πόρων, εμφανίζεται λιγότερο σπάταλος και βρώμικος, πιο «οικονομικός» και περισσότερο έτοιμος στη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και στην αναβάθμιση της «πράσινης οικονομίας», η οποία μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά κερδοφόρα. Σύμφωνα με στοιχεία της Κομισιόν, για κάθε εκατομμύριο δολάρια του ακαθάριστου προϊόντος που παράγεται στην ΕΕ εκπέμπονται 1,4 εκατ. τόνοι αερίων του θερμοκηπίου, ενώ στις ΗΠΑ -για το αντίστοιχο ποσό- εκπέμπονται 2,66 εκατ. τόνοι!!

Πάνω σε ποιες βασικές πολιτικές αρχές όμως στηρίζεται η συνολική ευρωπαϊκή πολιτική για το Περιβάλλον; Το πρώτο στοιχείο είναι η αντιμετώπισή του ως εμπόρευμα, με πιο χαρακτηριστικό το εμπόριο ρύπων.

Ο περιβάλλον χώρος δεν αναγνωρίζεται ως κοινωνικό αγαθό, οικουμενικής αναγνώρισης, αλλά ως η βάση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας, ενώ προστατεύεται μόνο για να πουληθεί. Ιδιαίτερο εμπόρευμα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού είναι η βιομηχανία προστασίας του Περιβάλλοντος.

Εδώ το παιχνίδι είναι διπλά κερδοφόρο. Από τη μια οι εταιρείες βγάζουν κέρδη με την ανάπτυξη που καταστρέφει το Περιβάλλον και από την άλλη μοσχοπουλούν τα μέσα της απορρύπανσης! Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ρύπανση του ποταμού Ασωπού στη βόρεια Αττική.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η αναπαραγωγή της καταστροφικής λογικής «ο ρυπαίνων πληρώνει». Αντί να αντιμετωπιστούν αποφασιστικά οι ρυπογόνοι παράγοντες, προβλέπονται κάποια πρόστιμα, τα οποία είτε δεν πληρώνονται, είτε είναι κυριολεκτικά ανεπαίσθητα μπροστά στα υπερκέρδη των πολυεθνικών. Μάλιστα στις περισσότερες περιπτώσεις θα επιβαρύνουν πάλι τους εργαζόμενους. Για παράδειγμα, στο ζήτημα των συσκευασιών των προϊόντων, που συνεισφέρουν τον κύριο όγκο των απορριμμάτων, αντί να υποχρεωθούν οι μεγάλες πολυεθνικές να εγκαταλείψουν τις αντιπεριβαλλοντικές συσκευασίες (π.χ. πλαστικά μπουκάλια), να μειώσουν και να ελέγξουν τον όγκο, προβλέπεται ένα τέλος, το οποίο -όπως και οι ίδιες οι εταιρείες έχουν ομολογήσει- θα μετακυλήσουν στον καταναλωτή.

Τέλος, υπάρχει και η περιβόητη «ελεύθερη επιλογή» του πολίτη (όπως για παράδειγμα στα μεταλλαγμένα) σύμφωνα με την οποία θεωρείται ως επαρκής προστασία η σήμανση των

προϊόντων, αντί της πλήρους απαγόρευσής τους! Εάν όμως τα ποιοτικά βιολογικά προϊόντα παραμείνουν πολύ πιο ακριβά από τα τρόφιμα ευρείας κατανάλωσης, που παράγονται με τοξικά φυτοφάρμακα, χημικά συντηρητικά ή και γενετική τροποποίηση, η ελεύθερη επιλογή περιορίζεται μεταξύ των οικονομικά ισχυρών.

Απειλές και εκβιασμοί κατά των Βρετανών πολιτών που ψήφισαν υπέρ της εξόδου

Οι πολιτικοί εκπρόσωποι της αστικής τάξης και του κεφαλαίου στη Βρετανία τα έχουν κυριολεκτικά χαμένα στο σημαντικό θέμα του Brexit. Τόσο πριν από το δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου 2016 όσο και μετά ήταν και παραμένουν διχασμένοι και ζαλισμένοι.

Ο διχασμός αυτός είναι εμφανής και στα δύο κόμματα εξουσίας. Και στις τρεις ψηφοφορίες που έφερε στη Βουλή η πρωθυπουργός Τ. Μεί, για την έγκριση της συμφωνίας αποχώρησης από την ΕΕ, ηττήθηκε εξαιτίας αυτών που καταψήφισαν παρόλο που ανήκαν στο ίδιο το κόμμα της!! Αποχωρήσεις υπήρξαν και από το κόμμα των Εργατικών, ενώ άλλοι βουλευτές του ίδιου κόμματος υποστήριξαν την Τ. Μεί!! Σωστός πολιτικός τραγέλαφος!

Μόνο η λαϊκή πλειοψηφία των ψηφοφόρων παραμένει σταθερά υπέρ του Brexit. Και αδιαφορεί για τις αντιφατικές θέσεις των δύο κομμάτων εξουσίας απαιτώντας απ' αυτά να σεβαστούν τη λαϊκή ετυμηγορία, διότι είναι βέβαιοι ότι η ΕΕ δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει καλύτερη ποιότητα ζωής, καλύτερους μισθούς και περισσότερα δικαιώματα. Αυτή την αντίσταση των πολιτών που ψήφισαν υπέρ της εξόδου από την ΕΕ προσπαθούν να κάμψουν, με διάφορους τρόπους, τα δυο κόμματα εξουσίας.

Τις ίδιες μεθόδους είχαν εφαρμόσει και εις βάρος των Ιρλανδών, Γάλλων (ποσοστό 55% στο δημοψήφισμα κατά του λεγόμενου Ευρωσυντάγματος) και Ολλανδών (το ίδιο με ποσοστό στο 63%) πολιτών, όταν αυτοί είχαν απορρίψει ανάλογες προτάσεις του διευθυντηρίου των Βρυξελλών.

Προς το παρόν πέτυχαν μια «γενναιόδωρη» παράταση έως τις 31 Οκτωβρίου 2019, αλλά ο λαός οργανώνει την αντίστασή του μ' ένα δυνατό μαζικό διεθνιστικό, αντικαπιταλιστικό και αντιεθνικιστικό πολιτικό ρεύμα υπέρ της εξόδου, από τη σκοπιά των λαϊκών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

ΕΕ και NATO στενοί συνεργάτες

Πριν από εβδομήντα χρόνια (4-4-1949) υπογράφηκε η ιδρυτική συμφωνία της

Βορειοατλαντικής συμμαχίας (NATO). Είναι σημαντικό να υπενθυμίσουμε ότι τα ιδρυτικά μέλη ήταν τα εξής: ΗΠΑ, Βέλγιο, Βρετανία, Γαλλία, Δανία, Ισλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Νορβηγία και η Πορτογαλία του τότε δικτάτορα Σαλαζάρ. Στις 9-5-1955, δηλαδή δέκα χρόνια μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, φρόντισαν να εντάξουν και τη Δυτική Γερμανία, απόγονο της ηττημένης ναζιστικής Γερμανίας!

Το NATO είχε ευθύς εξ αρχής επιθετικό χαρακτήρα, όχι μόνον εναντίον των χωρών του λεγόμενου υπαρκτού Σοσιαλισμού, αλλά και εναντίον των αντιαποικιοκρατικών επαναστάσεων του τρίτου κόσμου και γενικά των εργαζομένων και μαχόμενων λαών.

Αυτή η επιθετικότητα επιβεβαιώθηκε και πριν από είκοσι χρόνια, όταν την άνοιξη του 1999 το NATO σε συνεργασία με χώρες μέλη της ΕΕ (κι ενώ η Ελλάδα ασκούσε την εξαμηνιαία Προεδρία της ΕΕ και ταυτόχρονα παρείχε διευκολύνσεις για τη διέλευση των Νατοϊκών στρατευμάτων!) βομβάρδισαν τους λαούς της Γιουγκοσλαβίας.

Κατά τη διάρκεια εκείνου του πολέμου:

- Διέπραξαν σωρεία διεθνών εγκλημάτων (γενοκτονία, ένοπλη επίθεση, οικολογική καταστροφή) εις βάρος των λαών της.
- Κατέστρεψαν ανθρώπινες ζωές, πολιτιστικά μνημεία, παραδοσιακούς οικισμούς, την οικονομική και κοινωνική υποδομή.
- Προξένησαν τεράστια καταστροφή στο Περιβάλλον.
- Χρησιμοποίησαν οπλικά συστήματα εκτόξευσης βομβών, στο περίβλημα των οποίων υπήρχε απεμπλουτισμένο ουράνιο που προκάλεσε, μετά την έκρηξη, έκλυση ραδιενέργειας στην ατμόσφαιρα, με τις γνωστές, από εποχής Τσέρνομπιλ, συνέπειες.
- Παραβίασαν κατάφωρα τον καταστατικό χάρτη του ΟΗΕ, ο οποίος απαγορεύει τη βία στις διεθνείς σχέσεις και την επέμβαση τρίτων στα εσωτερικά θέματα και προβλήματα ανεξάρτητων και κυρίαρχων κρατών.
- Παραποίησαν και διακωμώδησαν τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, εγκαινιάζοντας μια νέα περίοδο ανομίας στις διεθνείς σχέσεις, με αποτέλεσμα να επιστρέψουμε στην εποχή της «Ιεράς Συμμαχίας» και του «Άξονος», εναντίον των οποίων έχει αγωνιστεί σκληρά η Ανθρωπότητα με εκατομμύρια θύματα.

Όλα αυτά στο πλαίσιο του νέου αμερικανικού δόγματος για προληπτική επίθεση εναντίον κρατών που αποτελούν τη λεγόμενη «πιθανή απειλή». Η **στρατηγική αυτή την οποία εγκαινίασαν οι ΗΠΑ, με σιδερένιο βραχίονα το ΝΑΤΟ και πρώτο πεδίο δοκιμών τα Βαλκάνια, έφεραν τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και στη Συρία. Η στρατηγική αυτή σηματοδοτεί μια νέα, ιδιαίτερα καταστροφική, κατεύθυνση στην Ιστορία της Ανθρωπότητας. Γι' αυτό πρέπει να επαγρυπνούν οι Λαοί. Το «κερασάκι στην τούρτα» ήταν η κοινή δήλωση συνεργασίας ΝΑΤΟ-ΕΕ στις 11-12 Ιουλίου 2018.**

**Αγωνιζόμαστε για τη διπλή έξοδο από Ευρωζώνη και ΕΕ
Να ανατρέψουμε το πρώτο εμπόδιο στην πορεία προς το Σοσιαλισμό**

Πριν από τις ευρωεκλογές του 2014 είχαμε διατυπώσει το παρακάτω ερώτημα: Τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ εντός της Ευρωζώνης; Είχαμε πει ότι θα προσπαθήσει να εξασφαλίσει ρευστότητα, να διαχειριστεί με άλλον τρόπο το χρέος και να πείσει τους δανειστές ότι έχει τη δυνατότητα και την πρόθεση να το εξοφλήσει. Επομένως, είναι εντελώς αβάσιμο ότι «θα καταργήσει τα μνημόνια με ένα νόμο, ένα άρθρο, σε μια μέρα», παραμένοντας, ταυτόχρονα, μέλος της ΕΕ, όπως ισχυριζόταν.

Οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ, αργά ή γρήγορα, θα αντιληφθούν ότι όποιο πρόβλημα κι αν προσπαθήσει να αντιμετωπίσει το λαϊκό κίνημα (από το Κυπριακό Ζήτημα έως την τιμή του γάλακτος) δεν μπορεί παρά να συγκρουστεί με την ΕΕ, τις οδηγίες και τις δεσμεύσεις της, τη συνολική φύση και το χαρακτήρα της. Αποδείχτηκε ότι είχαμε κάνει ορθές πολιτικές επισημάνσεις!

Για μας, η διπλή έξοδος από Ευρωζώνη-ΕΕ, προς λαϊκή, αντικαπιταλιστική, κατεύθυνση και με τους όρους που θέτει το λαϊκό κίνημα (μονομερή κατάργηση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων που έχουν στρατηγική και εθνική σημασία) είναι αναγκαία και εφικτή. Μόνο έτσι καταργούνται μνημόνια, επιτροπείες και δανειακές συμβάσεις.

Είναι το πρώτο ουσιαστικό βήμα προς τη μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία όπου θ' αναπτυχθεί, θ' ανθίσει και θα καρπίσει μια νέα ιεράρχηση των αναγκών των εργαζομένων και θα δημιουργηθεί ένας νέος επαναστατικός ανθρωπισμός, ώστε η ζωή των ανθρώπων ν' αποκτήσει νέο ουσιαστικό περιεχόμενο.

Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία, στην οποία στοχεύει **η στρατηγική της**

Αντικαπιταλιστικής Ριζοσπαστικής Οικολογίας, δε θα είναι μια κοινωνία απεριόριστων υλικών αγαθών, διότι ο φυσικός πλούτος και τα ενεργειακά αποθέματα δεν είναι ανεξάντλητα. Η παραμονή στην ΕΕ είναι εμπόδιο στη μεγάλη αυτή πορεία. Πρέπει να το ανατρέψουμε και να συνεχίσουμε με περισσότερη δύναμη.

Είναι τεράστιο πολιτικό λάθος των ψηφοφόρων που ανήκουν **στον κόσμο της εργασίας** και γνωρίζουν το ταξικό τους συμφέρον να ψηφίσουν τα κόμματα που υποστηρίζουν, τα «σφαγεία» της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Αυτά τα κόμματα ας τα ψηφίσει η στυγνή και μισητή μειοψηφία των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των α-γροτοεπιχειρηματιών, των υποτακτικών τους και των απολογητών τους.

Ο κόσμος της εργασίας ας δώσει την ψήφο του στην πατριωτική, αντιφασιστική, διεθνιστική, αντιρατσιστική, μετωπική και ενωτική **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Εμμ. Μπενάκη 76, Αθήνα, 10681, τηλ.: 690 70 44426 e-mail: dchatzipan@gmail.com